

Vänsterpartiets medlemsmöte i Lund:

Vi vill regera!

Liksom i princip alla vänsterpartiets lokalorganisationer hade den i Lund medlemsmöte i måndags för att i första hand ge synpunkter på förhandlingarna om regeringsunderlag. Debatten blev lång och livlig, och särskilt på en punkt gick åsikterna isär. Det gällde frågan om önskvärdheten av regeringsposter, och den gick till försöksomröstning. Där visade det sej att en stor majoritet av de närvarande ville att vänsterpartiets skulle vara med i regeringen. Minoriteten utgjordes till stor del av medlemmar från Ung vänster.

Det bör dock påpekas att mötet var medvetet om att ministerfrågan var rätt hypotetisk. Partiets förhandlare hade ju redan sagt att saken inte var särskilt viktig – något som de kritiserades för av vissa talare.

Vilmer Andersen från Malmö hade föregående vecka deltagit i det partistyrelsemöte som gett direktiv åt förhandlingsgruppen. Han erkände i sin inledning att styrelsen medvetet hade avstått från att uppfylla sistlidna partikongressens beslut om medlemsomröstning i regeringsfrågan. Det var ett olyckligt beslut, menade han, i ett sådant läge måste vi ha förtroende för våra förhandlare. Flera av diskussionsdeltagarna höll med om den bedömningen.

Svårt att prioritera

De övriga synpunkter som faxades upp till partiledningen efter mötet blev som synes rätt lång, och frågan ställdes efteråt vad som egentligen ska prioriteras. Karin Svensson Smith, nybliven riksdagsledamot och tillika erfaren medlem av partiets programkommission, påpekade att vi inte kan lösa alla problem genom en ständig ekonomisk expansion och att inte alla grupper i samhället kunde få sin materiella levnadssandard höjd. Mötet var dock t.ex. ovilligt att uttala att fler jobb var viktigare än återställd A-kassenivå. Och från ett medlemsmöte i Åstorp, en organisation med många arbetslösa och lågavlönade, rapporterades att A-kassan sågs som det viktigaste kravet.

Sanningskommission fanns inte med på den niopunktlista som partistyrelsen hade bett mötet ta ställning till. Vilmer trodde dock att det kravet skulle bifallas ändå. Bakom det står ju många partier, även borgerliga.

Regeringsansvar har fungerat i Lund

Ministerfrågan var alltså det största och väl mest intressanta debattämnet. För regeringsansvar pläderade flera erfarna medlemmar som

Roland Andersson, Rolf L. Nilson, Ulf Nymark, Ann Schlyter och Karin Svensson Smith. Flera drog paralleller med den gångna mandatperioden i Lund. Mp hade avstått från lokala "ministrar", dvs. nämndordförandeposter, som i stället hade tillfallit vänsterpartiet, och det var inget som detta ångrade eftersom det gett möjlighet att realisera vissa av dess krav inom de sektorerna.

Mot regeringsmedverkan talade förutom ungdomarna särskilt Rune Liljekvist, som varnade partiet för att fastna i parlamentarismens trask. Även Olof Norborg var skeptisk.

Partiet borde organisera en studieresa till länder som Finland, Frankrike och Italien, menade han, länder där partier av vår typ just har prövat en sådan regeringsmedverkan. Han var inte säker på att erfarenheterna var enbart positiva.

EMU-frågan berördes men där ställdes inga yrkanden. Vilmer Andersen, f.ö. medlem av partiets Europautskott, höll för troligt att den ändå kommer att avgöras genom folkomröstning eller val.

Sten Henriksson påpekade vikten av allianser med progressiva krafter inom socialdemokratin. För varje socialdemokratisk väljare som gått vänsterut finns det två som tycker likadant men ännu inte har tagit steget, trodde han. Arbetstiden är en sådan fråga där vi har många bundsförvanter i det stora partiet.

Gr

Guldregn och extremisthot

Vänstern i den skånska regionen

Det gick bra för vänstern även i valet till Region Skåne, i Lund faktiskt ännu lite bättre än riksdags- och kommunalvalet (som påpekades förra veckan). Valet ger elva mandat och ordinarie plats i nästan alla styrelser och utskott, plus en stor mängd mindre uppdrag. Det avkastar också 1,3 miljoner om året i partistöd och därtill ett par hundratusen i utbildningspengar. Men framgångarna för den främlingsfientliga koalitionen Skånes väl oroar, och strävan att utestänga den från makten kan påverka vänsterns inflytande.

Dessutom tycks frågan om de skånska småsjukhusens framtid fortsätta att oroa många av vänsterns lokalpolitiker. Det framgick när vänsterpartiets distriktsstyrelse samlades i helgen.

"Planen nästan uppfylld"

– Vi har i stort sett uppfyllt den del av verksamhetsplanen som gällde regionvalet, konstaterade distriktsordförande Mats Åstrand med visst understatement.

Rolf L. Nilson och Kitten Anderberg från den regionvalkrets där Lund ingår får alltså sällskap av nio v-ledamöter i den nya församling som har sitt första sammanträde den 3 november. Oavsett utgången av partiöverläggningar får vänsterpartiet av egen kraft representation med ordinarie och ersättare i sjukvårdens distriktsstyrelser och de flesta utskotten. Det är faktiskt så många poster som ska besättas att det måste ske en samordning med tillsättningarna av förtroende-

poster ute i kommunerna, för även där hade ju vänstern stora framgångar och det kan bli en viss dragkamp om vissa kandidater. Men tillströmningen av nya medlemmar, även sådana med tidigare politisk erfarenhet, har varit god under valrörelsen, och distriktsstyrelsen tror att alla partiets poster kan besättas med kvalificerat folk.

– Regionfullmäktige sammanträder inte så ofta, ett halvdussin gånger om året, så det är bra om dess medlemmar även sitter i ett utskott eller en styrelse för att få löpande information om verksamheten, tycker Rolf Nilson, en av de gå i den nya gruppen med tidigare erfarenhet av landstings/regionarbete.

Åtminstone två heltidstjänster blir det också: en politisk sekreterare och ett oppositionsråd.

Tre akuta krav

Eller blir det ett "regeringsråd" från vänstern? Den strävan som styrelsemötet uttalade var att få största

möjliga genomslag för partiets idéer och det sker nog bäst om man är med och styr. Och vilka är vänsterns idéer? Ser man till det regionalpolitiska programmet är de många, inklusive producenternas övertagande av produktionsmedlen (enligt en bifallen motion från Sjöbo), men för det närmast liggande arbetet nämnde Rolf Nilson tre krav:

1. Ingen sammanslagning av universitetssjukhusen i Lund och Malmö.

2. Frågan om Österlens sjukvårdsdistrikt framtid lyfts ut och kopplas samman med ett allmänt program för utveckling av Österlen. Distriktet behöver en positiv särbehandling.

3. Låga taxor i länstrafiken och snabbt införande av ett enhetligt och lättfattligt biljettsystem.

Regionverksamhetens ekonomi behöver som bekant förstärkas och vänsterns linje om 50 öres skatteköning borde vara aktuell ännu. Fast i första hand hoppas man naturligtvis på ökat statligt stöd, vilket i sin tur är delvis beroende av de samtidigt pågående partiförhandlingarna i kanslihuset.

Krav 1: hejda ytterhögern
Men så är det detta med ytterhögerns framgång och det oklara

Forts på sista sidan

Har ni sett på reklampelarna? "Power to the people" står det, eller som det hette på svenska förr i tiden "All makt åt folket". Lite otidsenligt kan det förefalla, men varför inte, blev inte vänsterpartiet nyss landets tredje i storleksordning? Men så tittar man närmare och ser att Power är någon sorts chokladmassa (varför heter den inte Pauer när Dajm heter Dajm?) och undertill står det "Mmm... Marabou". Jaha, det är den gamla vanliga livsmedelsindustrin som är ute och rör sig, General Foods den här gången.

Och tankeväckande är det. Marknaden är fantastisk, den tar till sig allt, t.o.m. gamla vänsterslagord. Det finns bara en sak som avgör: om det säljer. Jag är inte indignerad, bara lite tagen av denna självklarhet i att plocka upp vad som helst och göra pengar av det.

Den romantiska reklamen

Vilket förhållande har man till reklamen egentligen? Ja, det har skiftat. Visst har man läst sin Sven Lindkvist, men det har faktiskt kunnat förenas med en viss roman-

Det köpta ordet

tik. Nog erinrar man sig en och annan kampanj. Minns någon skrytbilen, Renault 4L, minns någon Sören Blankings "Emmaboda i våra hjärtan"? Ja, det fanns faktiskt människor i början på 70-talet som menade att reklamen var vår tids konstform, fylld av lekfullhet och kreativitet. Reklamen menade man, var en grundläggande kulturell kraft i samhället, värd all respekt. Det var där de bästa skribenterna och konstnärerna borde verka.

För var och en som har varit inne på de här tankarna rekommenderar jag läsningen av en gammal artikel av Jan Guillou från början av 80-talet. Den måste ha varit född just av att han själv romantiserat reklamvärlden. Han beskriver ett gästspel där och sitt tillnyktrande: Reklamen domineras helt av elementära försäljningsmeddelanden. Landets båda största

annonsörer är Konsum och ICA. Mest representativ för reklambranschen är de s.k. fläskannonserna, de massiva och fetstiltta sjok som måndagar och torsdagar talar om för oss att nu kan man få en flaska ketchup för 11.50 och att det finns ett fantastiskt veckoberbudande med flädd skrubba för 28.88 per kilo. Så var den med den sofistikationen.

Återbruk

Andra har analyserat reklamens roll i kulturproduktionen och ställt sig frågan om den verkliga producerar något nytt och originellt. Det visar sig då att reklamen i själva verket är den store snyltaren, den som ständigt tar efter idéer och trender som först dyker upp i konsten, litteraturen och, får man väl då tillägga, i politiken. Det sitter alltså någon gammal vänsteraktivist och

ska lansera någon ny sorts snack för Marabou och utkommer "power to the people"

Guillou behandlar faktiskt också detta fenomen, att så många i 60/70-talsvänstern, framför allt då gamla SKP-are och maoister, har blivit reklamskribenter. Hans förklaring är slående om än cynisk. Tja, säger han, ingen skrivarskola eller reklamutbildning i världen kunde varit hårdare än den vi utsattes för när vi satt i vänstertidningar och flygbladsredaktioner. Vi skulle sälja nästan osäljbara idéer och tvingades anstränga oss till det yttersta. Efter det var det en baggis att sälja tandkräm och margarin. Jo, reklambranschen söker ständigt nytt folk och nu ringer det visst i redaktionstelefonen...

Lucifer

En nästan framgångsrik valrörelse

Utvärdering

av vänsterpartiets valrörelse i Lund 1998.

Positiva aspekter

■ Vi värvade inte bara nya röster utan även medlemmar; åtskilliga sådana!

■ Vi var många fler som arbetade aktivt med mer eller mindre ansvarsfulla arbetsuppgifter jämfört med valrörelserna de senaste valen. Vi förmådde att dra in helt nya människor i partiarbetet - inte bara samma gamla gäng som varit med i väldigt många valrörelser. Detta har väsentligt ökat partiets potential när det gäller att besätta nämndplatser, reorganisera kommundelsgrupper etc.

■ Åldersspridningen bland de aktiva och bland dem som visade intresse för partiet är god, m.a.o. andelen ungdomar och andelen pensionärer har ökat på de medelålders befolkning.

■ För första gången på flera år hade vi ett fungerande samarbete med ett starkt ungdomsförbund.

■ Det var mer av dialog i valrörelsen och mindre av ensidigt prat till väljarna, tack vare bl.a. köksbordskonceptet, valpubskvällarna och den centralt belägna partilokalen.

■ Det hat som tidigare förmedlats till oss i form av tillrop som "kommunistdjävlar" tycks nästan helt ha försvunnit. Skadegörelsen på affischtavlor var av väsentligt mindre omfattning jämfört med vad som varit brukligt.

■ Vänsterpartiet fick fler inbjudningar till debatter och utfrågningar. Verksamheten på skolorna var mycket intensiv. Det är uppenbart

mer intressant att höra vad vi anser om olika frågor.

■ Vi hade hjälp av en partiledare som lyckades förmedla vänsterpolitik till "vanligt folk" eftersom hon inte använde sig av floskler eller vänsterinternt språk. Mötet med Gudrun på konsthallen blev en av de absoluta höjdpunkterna i valrörelsen.

■ Relationerna till partiets företrädare på central nivå var täta och positiva. Skillnaden mellan Lundaorganisationen och partiet centralt har minskat påtagligt.

■ Affischerna blev väldigt uttrycksfulla och blåsorkestern spelade vackrare än någonsin. Detta betyder mycket för partiets självkänsla och identitet.

■ Vänsterpartiet och Ung Vänster syntes ordentligt på de lokala insändarsidorna.

■ Många av oss som deltog i valarbetet hade roligt. Eftersittarna och annat bidrog till att vi orkade vara lite mer personliga gentemot varandra. Glädjen och entusiasmen smittade nog av sig på dem vi mötte i valrörelsen.

Negativa aspekter

○ Det rödgröna blocket fick ett minskat stöd av väljarna. Även om vänsterpartiet gick framåt, kompenenserade inte detta för de förluster socialdemokraterna och miljöpartiet gjorde. I Lund var vänsterpartiets ökning mindre än den var på riksnivå. Vi fick ett sämre resultat kommunalt jämfört med partiets genomsnitt i riksdagsvalet - det har inte hänt sedan tidigt 1970-tal. Borgarna återtog makten i kommunen och i regionen.

○ Valrörelsen användes inte för att stärka kommunalorganisati-

sationen, vilket innebär att vi med undantag av söder och blåsorkestern knappast har någon social struktur som kan fänga upp samt behålla de nya människor som kommit till partiet.

○ Thomas Schlyters sjukdom var ett allvarligt avbräck i valarbetet. Hans enorma lokalkännedom, gedigna erfarenhet och kapacitet i övrigt är svårt att ersätta.

○ För att vara ett parti med feminism i partiprogrammet är vi dåliga på att understödja kvinnor som vill göra något annat än basarbete - handlar det om att skriva eller tala är det nästan enbart män som kommer ifråga. Skriver kvinnor betraktas det av somliga som tämligen ointressant "pyssel", medan människors initiativ är betydelsefulla och ska lyftas fram på presskonferenser.

○ Det finns mycket av elitism i partiet som gör att normala människor med arbete och familj kan känna sig främmande för våra arbetsmetoder. Självt tyckte jag väldigt illa om att bli ifrågasatt när jag skulle hämta på dagis enligt schemalagd tid eller när jag behövde lämna ett möte 21.30 för att uppfylla ett löfte om hjälp med läxläsning.

○ Det var ganska lite av politiskt innehåll i valkommitténs arbete; Vilka frågor är viktiga att lyfta fram? Hur ska vi tackla motståndarna? Vilket politiskt innehåll ska finnas i det tryckta material vi delar ut? Vilken effekt har traditionella appellmöten? Vilka när vi med blåsorkesterns framträdanden? Hur när vi andra grupper av väljare? Dessa frågor hann vi inte med att diskutera och komma fram till en medveten linje kring som

sedan fick prägla valarbetet. Vad vänsterpartiet i Lund har gjort och vill göra när det gäller de flesta frågor utöver trafik, miljö och kommunal ekonomi framgick dåligt i valarbetet. Det fanns ingen beredskap för att bemöta kristdemokraternas löften om satsning på familjerna.

○ Allt för lite kraft ägnades åt att förklara varför vänsterpartiet anser kommunalreformerna innebära fler fördelar än nackdelar. Socialdemokraterna fick relativt ensamma svara på det missnöje som uppstått i kommunalerna.

○ Valkommittén underskattade behovet av bemanning på partilokalen. Många ställde upp med dagpass, men det räckte ändå inte. För att kunna ta hand om alla de elever som strömmade in med sina frågor blev annat lidande. Gunnar Sandin jobbade som en oavlönad ombudsman hela valrörelsen, vilket inte var planerat.

○ Vi utnyttjade inte möjligheten att nå väljare via deras egna organisationer. Vänsterpartiet i Malmö har systematiskt betat av alla invandrarsorganisationer. De har bjudit in sig själva, inte bara för att sprida information om partiets politik utan också för att lyssna på vad dessa organisationers medlemmar har för synpunkter. Det hade nog varit värt den tiden om vi hade gjort något liknande och även intresserat oss för fackliga och andra intresseorganisationer. Det är inte bara antalet människor på ett möte som ska räknas, utan också vilka kontaktytor mötesdeltagarna har som skiljer sig från dem som på

forts nästa sida

forts fr föreg sida

annat sätt kommer i kontakt med oss.

○Valkommittén satte igång sitt arbete för sent för att hinna planera det ordentligt. Det blev ideliga av brandkärsutryckningar och väsentliga saker (exempelvis att ta kontakt med intresseorganisationer) hanns inte med. Detta är ineffektivt både urekonomisk och arbetsmässig (till exempel att blada i innan allt material är färdigt) synpunkt. Dessutom var vi för få som delade på ansvaret för att arbetsuppgifterna skulle bli utförda. Även om Ung Vänster gjorde en mycket imponerande arbetsinsats och värvade en försvarlig andel av förstagångsväljarna, så hade större närvaro på valkommittémöten varit välkommen.

○Hemsidan fungerade inte i så motto att den blev forum för dialog med väljarna. Intresset var förvisso mindre än förväntat, men vi var troligen sämst på att svara på de frågor och andra meddelanden som kom till oss. Upplägget var elegant men det fanns inte resurser för att underhålla hemsidan. Det är svårt att se vad vi skulle ha prioriterat ner för att hinna med att sköta hemsidan bättre.

○ Valdagen fungerade inte optimalt. Planeringen kom igång sent, främst beroende på de misslyckade försöken att göra en överenskommelse med de andra partierna om en gemensam begränsning av bemanningen på vallokalerna.

○ Sydsvenska Dagbladet var njuget mot oss i sin rapportering. Vad gäller intervjuer, spegling av aktiviteter m.m. var utrymmet väsentligt större för oss än de mindre dagstidningarna Arbetet och Skånska Dagbladet.

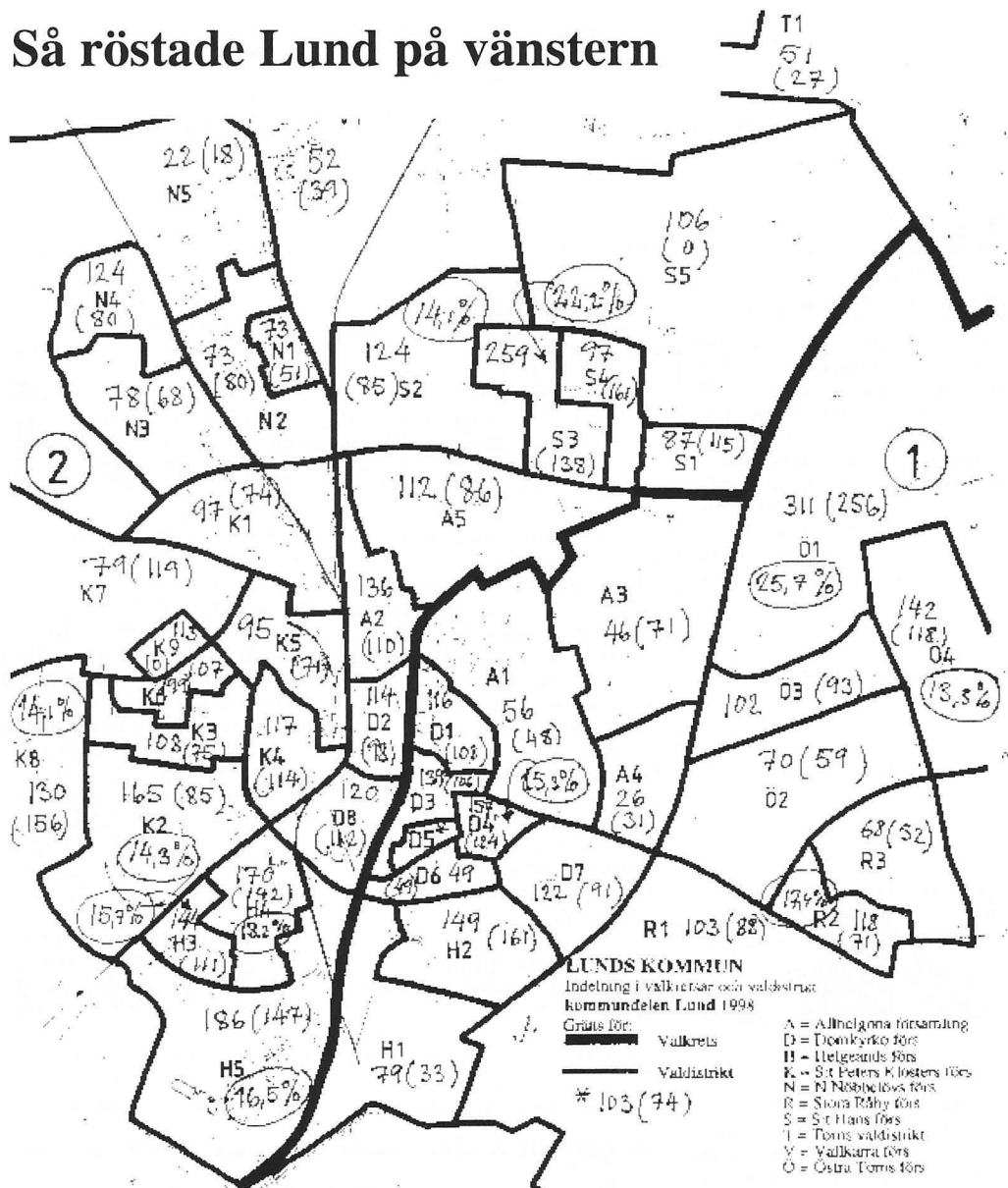
Slutsatser och förslå inför framtiden

■ Engagemang vad gäller socialt betingade orättvisor hade en undanskymd plats, vilket kanske förklarar att framgångarna för oss var mindre jämfört med den nationella nivån. Socialdemokraternas fyrkantighet och onyanserade förnekande av de problem som faktiskt förekommit ute i kommundelarna slussade förmodligen över ett antal väljare till borgarna. I god tid innan nästa val (varför inte hösten 1998?) bör vi avsätta tid till en genomgripande diskussion om vilka frågor som är väsentliga för vänstern i Lund och hur vi ska driva dem. En bok om Lund räcker inte inte för att täcka detta behov.

■ Styrelsen rekommenderas omedelbart utarbeta en plan för att stärka kommunalorganisationerna så att de kan bedriva meningsfull verksamhet, svara för förankring av det som sker via våra representanter i kommunalnämnderna och att ta hand om de nya medlemmarna.

■ Det raffinerade manliga nätverket behöver matchas av ett kvinnligt nätverk. Syftet är inte att

Så röstade Lund på vänstern

Siffrorna anger antal röster till vänsterpartiet i kommunalvalet, inom parantes motsvarande vid 1994 års val.

såra männen eller att få dem att dra sig tillbaka. Målet är att stärka kvinnors aktiva deltagande i partiarbetet på alla plan. En söndagkväll i månaden på John Bull?

■ Elitismen måste systematiskt bekämpas. Det handlar inte om förakt för erfarenhet och kunskap, utan det är frågan om att många ska få en möjlighet att känna sig delaktiga i partiet. Arbetsformerna måste vara sådana att det tilltalar fler än dem som brukar gå på kompolens möten. Ska vi lyckas behålla vår ställning som Sveriges tredje största parti måste vi vara ordentligt förankrade i olika grupper av människor; invandrare, pensionärer, undersköterskor, studenter, arbetslösa, ensamstående föräldrar osv. Delaktighet leder till ansvars-känsla för partiet. Sådan har det inte funnits för mycket av det senaste årtiondet. Vid flytt till nya partilokalen, inbetalning till stödfonden o. dyl. är det för få som känt att det är något som berör dem. Ett parti som står och faller med några få heroiska insatser är för övrigt väldigt sårbart.

■ Styrelsen bör ha en mer framträdande roll i partiorganisationen. Det finns kvirr över att saker inte fungerar som de ska. Men kritiken måste vidarebefodras och kunna leda till att styrelsen får en hyssad chans att göra något åt det och inte blir förbigången av kompol, enstaka aktivister eller någon annan.

■ De erfarenheter som finns måste tas tillvara. Alla som lämnar ett kommunalt uppdrag bör tillfrågas om att åtaga sig ett fadderskap i förhållande till dem som ska axla det ansvaret fortsättningsvis. Förutom att förmedla erfarenheter kan faddrarna fungera som referensgrupp vilket ofta behövs när det gäller kniviga frågor i facknämnder.

■ En strikt prioritering mellan att förhålla sig till andras förslag och att producera samt föra ut egna förslag är att rekommendera. Annars fastnar man lätt i de stora pappersbuntarna som kommer till varje kommunalt sammanträde. Särskilt i oppositionsställning ska vi utnyttja tiden till att vara ett vitalt parti som är berett att ta över

när de rödgröna får väljarnas förtroende igen. Det är oftast enklare att kritisera andra, men i längden är det mer tillfredsställande att förklara hur vi skulle göra om vi fick bestämma själva.

■ Att ta kontakt med invandrare och andra intresseorganisationer kan vara en lämplig uppgift att börja 1999 med. Anser man att det är väsentligt för partiet att ha en dialog med dessa är det dumt att spara det till en hektisk valrörelse. I egenskap av det tredje största partiet finns det ett förstärkt motiv för andra ideella organisationer att ha ett utbyte med oss.

■ I budgetarbetet fram till nästa valrörelse bör det avsättas medel för att använda oss av posten för distribution av hushållsutskicket. att dela ut för hand tar stor andel av arbetstimmar vi har till vårt förfogande, åtminstone utanför Lunds tätort. Dessutom är allt fler bostäder försedda med portkoder vi inte kan få tillgång till.

■ Det ska vara roligt med partiarbete! Att förena det nödvändiga mötet med tid för lite lättamt eftersnack, att fika ihop,

HAR DU FLYTTAT? Skicka in hela adressdelen till Veckobladet (Se ovan)

NY ADRESS.....

Forts fr föreg sida

att hålla partilokalen snygg och fräsch, att orka fråga varandra hur vi mår, att glädjas tillsammans över det som vi gjort bra, att ordna en fest - det är för det mesta personliga ansträngningar som det måste finnas ork till om inte genomströmningen av medlemmar ska fortsätta vara lika stor som hittills.

Valkommittén
genom Karin Svensson Smith

Från det politiska

Jag är inte särskilt förtjust i politiska appelltal. Det är sällan någon som lyssnar - förutom de närmast sörjande förstas. Då föredrar jag köksborden och ett stilla politiskt samtal. Partiledardebatterna är väl någonting mittemellan appell och samtal. Vanligtvis tittar jag inte, min aversion mot detta har bara ökat sedan Alf Svensson blev invald i riksdagen. Något värre att lyssna till än denna väckelsepredikant finner inte jag. I år ändrade jag mig dock. Efter att ha läst Sydsvenskans recension av debatten på ledarsidan beslöt jag att slå på TV-n en stund. Gudrun Schyman kan man ju alltid lyssna till. Inledningsanförandet var bra och replikerna välfunna. Men rätt snart spårade det ur. När Birger Schlaug påpekade att 20 människor försöker att begå självmord under en partiledardebatt undrade jag om det egentligen inte är betydligt fler. Förhoppningsvis räddade Gudrun Schyman och Birger Schlaug livet på någon som gett upp hoppet efter dryga tre timmar med Lars Leijonborg och Alf Svensson.

Apropå detta med TV, så fick jag häromdagen en liten historia berättad för mig. På Vänsterns valbyrå i Lund var det nästan tomt. En dam frågade Gunnar Sandin

Forts fr sidan 1

majoritetens läge. En ledande talesman för moderaterna har ju förklarat att han gärna räknar in Skånes väl i sitt underlag och därmed skulle det bli en borgerlig regeringsmajoritet. Centerpartiets skånska ledning gjorde klara markeringar åt höger i valrörelsen. För folkpartiets del, med dess humanistiska engagemang, borde allt typ av stöd från Skånes väl vara uteslutet. Men den borgerliga sammanhållningen i Skåne är god, och det finns psykologiska svårigheter för de borgerliga småpartierna att gå in i ett fast samarbete med vänstersidan.

Vänsterpartiet ser det som en huvuduppgift att utestänga ytterhögern från inflytande och är, enligt distriktsstyrelsen, i sista hand berett att avstå från direkt medverkan i en styrande majoritet om det är enda sättet att slippa Skånes väl.

Resurser och behov

Till vad ska då alla de nya pengarna användas?

Distriktskassören har redan föreslagit en viss hjälp till lokalorganisationerna genom att minska distriktets andel av deras kom-

om han sett utfrågningen av Gudrun Schyman på TV.

"Nej, jag ser inte på TV. TV fördommar och jag har så små reserver" lär Gunnar ha svarat på fullt allvar. Det där om reserverna vet jag ingenting om, men efter att ha läst sista-minuten-flygbladet om att rösta på socialdemokraterna och miljöpartiet är jag lite rädd för att Gunnar kanske smygittat. Jag hoppas att han låter bli i fortsättningen så att han håller minst en valrörelse till.

Ja, det har varit en härlig valrörelse. Ingen annan har haft valpub, eller blåsorkestrar, eller lokala valaffischer. (v) är oöverträffat. Några saker har jag dock saknat. En kör borde väl vänsterpartiet i Lund kunna hålla sig med. Säkert finns det många sångglada personer i eller nära partiet som skulle kunna tänka sig att bilda en kör. Tänk er en 40-hövdad kör ta i med Internationalen på Stortorget till 1 maj nästa år. Jag föreslår att kören tar namnet Röda vrålet, det är lagom pretentiöst.

För övrigt har jag varit på möte. Av en slump hamnade jag på det möte där vänsterpartiets anti-

munala partistöd, som i sin tur har vuxit — vänstern har fått cirka sexti nya fullmäktigeplatser ute i Skånes kommuner.

Fast först och främst behöver distriktsexpeditionen större resurser i ett läge där den ska serva närmare tretti lokalorganisationer, varav många nya och i behov av stöd. Närmast aktuellt är att förlänga den tjänst för utplåning av distriktets "vita fläckar" på organisationskartan som hittills betalats med centrala medel. Som en följd av det arbetet varit så framgångsrikt övergår nu ansvaret till distriktet. Kanske skulle man behöva anställa ytterligare någon, och inte minst då ställs kravet på större utrymme - Vänsterns hus på Nobelvägen i Malmö är charmigt men trångbott. Både distriktet och lokalorganisationen lär inte få plats i fortsättningen. Lämpligt nog finns det hyreslediga lokaler i "Röda huset", Kvarnby folkhögskolas stadsfilial.

En samlokalisering med Kvarnbyskolan vore rationell också på grund av det stora utbildningsbehovet, där man behöver ta hjälp av skolan och som även det kommer att sluka en del pengar.

Tillkommer slutligen att Ung vänster i Skåne vill ha ökat stöd,

inte minst för att ta hand om de cirka femhundra nya sympatisörer och kontakter som man har fått under valrörelsen.

Olösta Simrishamnsfrågan

Som så många andra diskussioner i Skånedistriktet hamnade man i frågan om framtiden för Simrishamns sjukhus men även några andra småsjukhus. Distriktets högsta organ, årskonferensen, har visserligen tagit ett enhälligt beslut om att sluta upp bakom parsjukhusmodellen som innebär en viss arbetsdelning och koncentration (som inte minst har drabbat Lund, se tidigare artiklar i VB), men "Simrishamnsfrågan" kommer ändå ständigt upp. En bidragande orsak är en viss överrepresentation för de små kommunernas organisationer i distriktets styrelse och på dess konferenser.

En borgerlig majoritet är det största hotet mot Simrishamn och andra småsjukhus, fastslog Rolf Nilson. Då blir Simrishamn en privat vårdcentral och Ångeholm ett bolag med privata delintressen - men först efter de neddragningar som drog ut tusentals simrishamnare på gatan i en årslång aktion.

Gr

MÖTE MÖTE

KOMMUNALPOLITISKA GRUPPEN
möte Må kl 19.30-22.00 på partilokalen. Nya fullmäktigegruppen träffas för en första diskussion om ansvarsfördelning, hjälp till valberedningen inför nomineringar till styrelser och nämnder, arbetsformer m.m.

RÖDA KAPELLET Lördag-söndag 3-4/10 internat i Röstånga. Instudering av Eisler-programmet med Birgit. Samling lördag kl 8.30 på Musikskolans parkering. Inget rep söndag kväll.

VECKOBLADET

Redaktör för detta nummer var Gunnar Sandin.
Näste redaktör: Rolf Nilson.

Manus sänds per post till: Veckobladet, Svartbrödersg 3, 223 50 Lund. Måndag e. 17 till fax 046-123123.

Manus mottas gärna på epost, vp@lund.mail.telia.com eller 3,5" diskett.

Telefon till redaktörerna:

Karin Blom 046-14 16 12

Rolf Nilson 046-12 90 44

Gunnar Sandin 046-13 58 99

Vid utebliven tidning ring:

Sven-Bertil Persson 046-13 82 13.

Morr